

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.1442

Dosar nr.30678/2/2005

Ședința publică de la X 2007

Președinte: XXXX

- Judecător
- Judecător
- Judecător
- Magistrat asistent

S-au luat în examinare recursurile declarate de Societatea comercială „X”SRL X și de Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței civile nr.2043 din X 2006 a Curții de Apel X - Secția a VUI-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal s-au prezentat recurenta-reclamantă „X”SRL X, reprezentată de avocatul X și recurenta-pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală reprezentată de consilierul juridic X. A lipsit intimata-pârâtă Garda Financiară - Secția X.

Procedura completă.

Se prezintă referatul cauzei, după care înalta Curte constată pricina în stare de judecată și acordă cuvântul în fond.

Vorbind în numele recurente-pârâte Agenția Națională de Administrare Fiscală, consilierul juridic X solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat, în principal casarea sentinței atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond, iar în subsidiar, dacă se va opta pentru reținerea cauzei spre soluționare, respingerea acțiunii reclamantei, ca neîntemeiată.

În dezvoltarea motivelor de recurs, menționează că **hotărârea** atacată nu cuprinde temeiurile de drept pe care se sprijină, iar determinarea veniturilor neînregistrate prin

procedeul estimării este prevăzută de reglementările **aplicabile** în situațiile când aceste venituri nu se pot stabili pe baza evidențelor contabile.

În numele recurente-reclamante SC" X"SRL X, avocatul X solicită respingerea **recursului** Agenția Națională de Administrare Fiscală, **criticând** motivul de recurs referitor la nemotivarea **hotărârii** instanței de fond, care face trimitere la probele **administrate**, în principal la expertiza contabilă.

Referitor la recursul declarat de partea pe care o reprezintă, privind neacordarea cheltuielilor de judecată reprezentând onorariul de avocat, solicită admiterea **recursului**, cu mențiunea că instanța de fond a respins **cererea** fără să pună în discuție vreo neclaritate privind **documentele** justificative prezentate. Susține că în cazul **prezentării** facturilor și chitanțelor privind prestația avocațială nu mai este necesar nici un alt document justificativ suplimentar.

Reprezentanta Agenției Naționale de Administrare **Fiscală** solicită respingerea recursului recurente-reclamante, ca nefondat.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursurilor de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin acțiunea formulată pe calea contenciosului administrativ, reclamanta Societatea Comercială „X "SRL X a solicitat în contradictoriu cu pârâții **Ministerul** Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală și Garda Financiară - Secția X, **anularea** deciziei Agenția Națională de Administrare Fiscală nr. X din X 2005 și a procesului - verbal nr.X **din** X 2003 încheiat de Garda Financiară – Secția X.

X, prin care s-au stabilit obligații de plată în sumă de X RON, ca fiind încheiat de un organ necompetent material și ca neîntemeiat, precum și la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea litigiului.

Totodată, reclamanta a solicitat și suspendarea deciziei Agenția Națională de Administrare Fiscală până la

soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

În privința procesului-verbal încheiat de Garda Financiară - Secția X, reclamanta a arătat că prin acesta organul de control a apreciat că societatea nu ar fi înregistrat în evidența contabilă veniturile reale, neînregistrând și neachitând la bugetul de stat datoriile legal cuvenite, procedând la determinarea veniturilor neînregistrate, prin estimare, însumând la acea dată X lei, reprezentând impozit pe profit, majorări impozit pe profit, TVA, majorări TVA, penalităților impozitului pe profit și penalitățile TVA.

Contestația formulată împotriva procesului - verbal de control a fost respinsă, ca neîntemeiată, prin decizia Agenția Națională de Administrare Fiscală nr. X/2005.

Curtea de Apel X, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin sentința civilă nr.X din X X 2006, a admis acțiunea reclamantei SC,,X"SRL X, a anulat decizia nr.X din X 2005 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală și procesul - verbal nr.X din X 2003, obligând părțile, în solidar, la plata sumei de X RON, reprezentând cheltuieli de judecată (onorariu expert) către reclamantă, conform dovezilor de la dosar și a respins, ca nedatorate, cheltuielile reprezentând onorariu de avocat.

Pentru a se pronunța astfel instanța de fond a reținut că, deși nu s-a constatat de către organul de control lipsa evidenței contabile organizați potrivit legii și nici omisiunea de înregistrare a produselor comercializate, s-a apreciat că societatea comercială a înregistrat în contabilitate prețuri de vânzare subevaluate, folosind comparația cu alte produse similare, fără nicio bază de calcul s-au documente din care să rezulte diferențe de preț.

Totodată, instanța de fond a avut în vedere că, potrivit **Raportului** de expertiză contabilă judiciară omologat în **cauză**, s-a stabilit că societatea reclamantă a calculat **corect** impozitele și taxele cuvenite bugetului de stat, iar activitățile comerciale au fost înregistrate corect, fără a **genera** pagube bugetului de stat. Pretinsul prejudiciu **constatat prin** actul de control nu a fost stabilit cu respectarea prevederilor legale în domeniu, iar diferențele **calculate nu se bazează**, pe elemente de probă rezonabile și corecte.

în privința cheltuielilor reprezentând onorariu de **avocat**, acestea au fost respinse, ca nedovedite, întrucât **factura** depusă în copie certificată la dosar nu întrunește **condițiile** legale pentru a fi avută în vedere întrucât nu menționează dacă prestările de servicii avocațiale se raportează litigiului de față și nici numărul contractului de asistență juridică și respectivul contract.

Împotriva soluției pronunțate de Curtea de Apel X au declarat recurs reclamanta SC „X” SRL și pârâții Agenția Națională de Administrare Fiscală, **criticând-o** ca nelegală și netemeinică întrucât a fost **pronunțată** cu greșita aplicare a legii.

Prin recursul declarat, Societatea comercială critică **sentința pentru** faptul că în mod greșit prima instanță a **respins** capătul de cerere privind obligarea la cheltuieli de **judecată** ca fiind nedovedit întrucât factura depusă nu întrunește condițiile necesare și legale pentru a fi avută în **vedere**. Se susține în motivele de recurs că în speță pe **acest** aspect au fost făcute dovezile necesare, respectiv **s-a** depus factura și chitanța aferentă din care rezultă că **recurenta** a achitat apărătorului său onorariu de avocat.

Agenția Națională de Administrare Fiscală, a criticat **hotărârea** judecătorească pentru faptul că prima instanță a **pronunțat-o** cu încălcarea dispozițiilor art.304 pct.9 Cod **procedură** civilă și 304 pct.7 Cod procedură civilă, **sentința** necuprinzând motivul pe care se sprijină atât în **fapt** cât și în drept.

Deasemenea, se mai precizează în acest recurs, faptul că instanța Curții de apel, a interpretat eronat probele administrate și dispozițiile legale în materie, respectiv prevederile art.19 Legea nr.87/1994 cât și ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.217/1999 modificată și completată prin OG nr.70/ 1994.

Recursul declarat de Societatea comercială „X X” SRL se va admite; recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală se va respinge ca nefondat, pentru următoarele considerente:

Referitor la primul recurs, formulat doar în privința cheltuielilor de judecată, înalta Curte de Casație și Justiție reține următoarele:

La fila 205 din dosarul de fond se află factura fiscală

conformă cu originalul din care rezultă fără putință de tăgadă plata onorariului de avocat de către societatea recurentă. Există deasemenea ca și chitanța aferentă sumei solicitate, din contractul de asistență juridică reprezentând fără dubiu că suma de X RON, a fost achitată apărătorului în prezenta cauză. Instanța fondului a primit actele pe acest capăt de cerere, fără a solicita alte probatorii pe acest aspect, fapt care conduce la concluzia că a considerat pertinentă și suficientă solicitarea societății vis-a-vis de onorariul cerut.

Faptul că nu s-a prezentat chitanța în original (respectiv factura) nu este de natură a respinge ca nedovedit capătul de acțiune, atâta vreme cât sunt probe la dosar în acest sens, iar Curtea de apel nu a solicitat nimic în plus.

Așa fiind înalta Curte de Casație și Justiție va admite recursul declarat de SC,,X"SRL.

Va modifica în parte sentința atacată, în sensul că va obliga pârâtele Garda Financiară X și Agenția Națională de Administrare Fiscală în solidar la plata cheltuielilor de avocat în sumă de X lei. Se vor menține celelalte dispoziții ale sentinței.

Referitor la recursul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, acesta se va respinge ca nefondat.

Dina analiza actelor și lucrărilor dosarului, înalta **Curte de Casație și Justiție** reține următoarele:

Față de actele depuse la dosar și de concluziile **raportului** de expertiză efectuat în cauză, în speță organul de control nu a constatat lipsa evidenței contabile și nici **omisiunea** de înregistrare a produselor comercializate .

Astfel raportul de expertiză reține că pentru perioada **supusă** controlului, societatea a calculat corect impozitul pe venit și taxele cuvenite bugetului fără să aducă vreun **prejudiciu statului**. Procesul-verbal încheiat nu poate fi **avut** în vedere față de probatoriile aflate la dosar, și de **concluziile** clare ale expertului pe acest aspect.

Deși organele de control au făcut aplicarea art. 19 **Legea nr.87/1994**, nu a constatat lipsa evidenței contabile **organizate** conform legii, ci nu a făcut decât să aprecieze că societatea a înregistrat în contabilitate prețuri subvenționate. Nu s-au făcut probe pe acest aspect de

către organele în drept, nu există acte din care să rezulte că societatea recurentă ar fi comercializat mărfuri în **complexul** Europa, toată activitatea acestuia desfășurându-se astfel cum rezultă din probatorii în orașul **X**.

De altfel și expertul a concluzionat în sensul că **organele** de control nu au prezentat vreun document care să constituie bază de calcul pentru comparație și pentru **vreo** diferență de preț.

Față de toate aceste considerente, înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că sentința pronunțată de **instanța** de fond este legală și temeinică, argumentată în **fapt și** în drept și motivată conform probatoriilor efectuate de **părți**, motiv pentru care se va respinge ca nefondat **recursul** declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală, conform art.312 Cod procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de Societatea comercială „V&F X X împotriva sentinței civile nr.2043 din 27 septembrie 2006 a Curții de Apel X - Secția a VUI-a contencios administrativ și fiscal. Modifică în parte sentința atacată în sensul că obligă pârâtele Garda Financiară - Secția X și Agenția Națională de Administrare Fiscală, în solidar și la plata onorariului de avocat în sumă de X lei. Menține celelalte dispoziții ale sentinței atacate.

Respinge ca nefondat, recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva aceleiași sentințe.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 8 martie 2007.

JUDECĂTOR, JUDECĂTOR, JUDECĂTOR,
X

MAGISTRAT ASISTENT,

